

vós compreneu al capítol d'“insolvents a la malaltia”, paguen religiosament una visita mòdica.

Dr. B.—Realment, paguen una part d'ells, quan la família té altres ingressos que no són els del que està malalt i quan tenen, de més a més, una o dues germendats, o bé aquells que, amb 20 anys d'estalvi, han pogut obrir una llibreta a la Caixa d'Estalvi, però que les despeses d'una tifoidea o d'una apendicitis els ha exhaurit.

Demés, tingueu en compte que la medicina que com a metge particular us veieu obligat a fer fent concessions renyides amb la Higiene perquè no pot ésser altra cosa, admetent els perills de contagi, acceptant el viciament d'aire, regatejant els vostres serveis, etc., etc., fa la ciència menys eficaç del que podria ésser i part d'aquests inconvenients són imputables a les dificultats econòmiques de les esmentades classes a resistir les despeses sempre extraordinàries d'una malaltia.

Dr. A.—Sí, bé, segons i com sigui la vostra Mutualitat, potser si que em convencereu que convé al mutualista, però encara no heu parlat ni demostrat que convingui a la classe mèdica l'existència de dits organismes de previsió.

Dr. B.—Convé al metge, per quant constituïda la mutualitat per als de jornal mínim i mitjà, per aquells d'un tant per cent d'insolvents, la mutualitat els farà solvents i el metge cobrarà de tots i no penseu que sigui sota el tant per cent d'insolvents avui en dia, car, si hi afegiu els que essent a beneficència formarien part de la mutualitat, sumen un nombre respectable. Tingueu en compte que jamai no m'he referit a les mutualitats avui existents que s'han fundat prescindint del metge (encara que sia l'element indispensable). Em refereixo a una mútua seriosa, ben fundada, amb càlculs que atribueixin a cada u la missió pertinent i deguda retribució. Una mútua pura en la qual no hi hagués altres beneficiants que els mutualistes; on entraria un 40 per cent del padró de beneficència, més tots els clients dels dispensaris gratuïts i pseudo-gratuïts, els de sou reduït i fins els qui exploten el metge fent-lo treballar i quedant-li a deure sempre els honoraris.

Dr. A.—I també s'hi inscriurien un nombre respectable de clients que poden pagar visites a 5 pessetes i a 10 i un anàlisi i radiografies i fins operacions a bon preu.

Dr. B.—D'acord; alguns n'hi entrarien com també n'hi han que, essent propietaris de cases, van als dispensaris gratuïts o bé que, tallant un capitalet amb cupons cada trimestre, van a un Hospital per fer-se operar, però convinguem que són una minoria i tampoc estem mancats de mitjans per foragitar-los del lloc on no han d'estar o bé d'assignar-los la mida que els pertoca, cas que vulguin ser-hi.

Dr. A.—Per damunt de tots els avantatges que vós trobeu a les mutualitats, jo hi veig grans inconvenients; advertint-vos que parlo de les mutualitats avui existents al nostre poble, i aquests inconvenients són greus; si no, judiqueu. Es un gros inconvenient pel metge treballar a preu fet una feina de la qual no es pot saber *a priori* la seva extensió, ja que, si al metge li assigneu un nombre d'igualats X assignant-li pel servei a dits igualats un sou, la feina que llur assistència li produirà variarà entre límits extrems, produint aquesta possible desigualtat de retribució un xoc moral als companys que per excés de treball són mal retribuïts, resentint-se'n infaliblement la qualitat dels serveis prestats.

D'altra banda, és també un gros inconvenient el coaccionar els mutualitzats en el dret ineludible d'escollir el metge que més els plagui per fiar-li el guariment de llurs malalts, coacció que, en fer-se intensa produiria reaccions perilloses, tant per la bona relació entre companys com pel prestigi de la medicina i la solidesa de les mutualitats.

Dr. B.—Efectivament: són grossos els inconvenients apuntats, però hi ha medi de salvar-los humanitzant i justificant així més la mutualitat. Escolteu i fixeuvos bé en les bases en què ha de fundar-se una mutualitat ben pensada i feta amb desigs que sigui profitosa per a tots. Fixem-nos primer en allò que el metge ha de desitjar d'una mutualitat: 1r Cobrar per serveis, tant si són prestats al despatx o deambulatoris com a la capçalera del malalt. 2n Que sigui garantit llur cobrament de tots serveis per la mutualitat o bé pel client mutualista a deduir del que la mutualitat li aboní. 3r Que dins de la mutualitat no puguin ficar-s'hi més que aquells que es creguin mutualitzables; i 4t No fer dependre el càrrec de la voluntat d'un o varis senyors de la junta que poguessin exercir represàlies per una actuació justa, però mal interpretada dins un cercle sentimental.

Dr. A.—D'aconseguir això, ja ens allunva-